

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 7T/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921010299
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2024:7921010299.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Trebišov, JUDr. Ladislav Bujňák, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.02.2024 v Trebišove, takto

rozhodol:

Obžalovaný: A. B. C. D. E. A. F. G., nar. XX.XX.XXXX v Čadci, trvale bytom bez popisného čísla H., prechodne A. XXXX/XX, E., t. č. ÚVV a ÚVTOS Košice,

sa uznáva za vinného, že

- ako povinný otec G. B., nar. XX.XX.XXXX, a mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX si v mieste svojho bydliska ako aj inde v období od mesiaca november 2018 až doposiaľ vynímajúc obdobie od 02.03.2020 do 30.10.2020 neplní vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 62 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu v Trebišove sp. zn. 16P/191/2014 zo dňa 03.11.2014, právoplatného dňa 20.12.2014 a následne rozsudkom Okresného súdu v Trebišove, sp. zn. 8P/64/2016 zo dňa 26.03.2021, právoplatného dňa 12.05.2021 prispievať na výživu mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,- €, mesačne vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., K. XXXX/XX a na výživu dcéry G. B. sumou 100,- € od 14.07.2017 do 31.08.2019 a sumou 150,- € od 01.09.2019 do budúca, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám dcéry G., čím mu takto na bežnom výživnom doposiaľ vznikol dlh vo výške 12.150,- €, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozhodnutím Okresného súdu Košice II., sp. zn. 2Pp/62/2020 zo dňa 30.10.2020 podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 5T/43/2017 zo dňa 08.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.10.2019 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona,

t e d a

- najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona,

Z a t o m u u k l a d á:

Podľa § 207 ods. 3, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona s úhrnň trest odňatia slobody v trvaní 32 (tridsaťdva) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon uloženého trestu ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Čadca zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 2T/117/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.08.2023, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trebišov podala dňa 15. 07. 2021 obžalobu na obvineného A. B., pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Samosudca dňa 16. 08. 2021 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým uznal obvineného za vinného v zmysle podanej obžaloby a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. V zákonnej lehote podal obvinený dňa 15. 09. 2021 odpor proti trestnému rozkazu.

Samosudca preto nariadil vo veci termín hlavného pojednávania na deň 21. 10. 2021, pričom e-mailovým podaním zo dňa 19.10.2021 sa obžalovaný ospravedlnil a požiadal o odročenie hlavného pojednávania, z dôvodu pracovných povinností v zahraničí. V tejto súvislosti je potrebné zvýrazniť, že súd v danej veci vytyčoval pravidelne hlavné pojednávanie, avšak viacero pokusov bolo neúspešných, z dôvodu pravidelných ospravedlnení zo strany obžalovaného. Súd považoval toto správanie sa obžalovaného za obštrukciu a preto bol dňa 31.03.2022 vydaný príkaz na zatknutie obžalovaného, nakoľko sa javilo, že v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku sa obžalovaný vyhýba trestnému stíhaniu. Dňa 12.04.2022 obžalovaný e-mailovým podaním oznámil novú kontaktnú doručovaciu adresu a v dôsledku tohto podania bol súdom vyzvaný, aby oznámil bezodkladne telefonický kontakt, na ktorom je zastihnuteľný, nakoľko na jeho osobu bol vydaný príkaz na zatknutie, na čo obžalovaný oznámil súdu telefonický kontakt.

V dôsledku tejto skutočnosti bol príkaz na zatknutie dňa 14.04.2022 odvolaný a bol nariadený nový termín hlavného pojednávania na deň 02.06.2022, pričom na tomto hlavnom pojednávaní samosudca konštatoval, že obžalovaný sa opätovne nedostavil a svoju účasť žiadnym spôsobom neospravedlnil. Zároveň konštatoval, že kontaktoval telefonicky obžalovaného, ktorý uviedol, že predvolanie prevzal, avšak úplne zabudol na to, že sa má dostaviť na súd. Dodal, že rieši vážne rodinné veci, náhradné bývanie pre súčasnú partnerku a deti. Doplnil, že má snahu doplatiť zameškané výživné a zároveň oznámil súdu novú doručovaciu adresu.

Následne bolo vytýčených niekoľko hlavných pojednávani, ktoré boli odročené z rôznych dôvodov, avšak najmä z dôvodov ospravedlnení zo strany obžalovaného a žiadostí o odročenie. V rámci hlavného pojednávania dňa 02.02.2023 samosudca konštatoval, že na toto hlavné pojednávanie sa neustanovil obžalovaný, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil podaním zo dňa 01.02.2023, pričom zároveň uviedol, že súhlasí s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Z uvedeného dôvodu súd vyhlásil uznesenie s tým, že hlavné pojednávanie sa vykoná v neprítomnosti obžalovaného.

Po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní bol vyhlásený rozsudok, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného v zmysle podanej obžaloby a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. V dôsledku podaného odvolania zo strany obžalovaného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý na neverejnom zasadnutí dňa 17.08.2023 zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V dôvodoch zrušujúceho uznesenia Krajský súd v

Košiciach okrem iného uviedol, že v ďalšom konaní bude nevyhnutné zabezpečiť účasť obžalovaného a vypočúť ho, najmä na okolnosti nemožnosti plnenia si vyživovacích povinností.

Po vrátení spisového materiálu dňa 11.09.2023 na Okresný súd Trebišov bol vo veci vytýčený termín hlavného pojednávania na deň 26.10.2023, avšak nakoľko obžalovaný sa ani na toto hlavné pojednávanie neustanovil, bolo odročené na nový termín 11.01.2024, avšak ani na toto hlavné pojednávanie sa obžalovaný nedostavil. Z uvedeného dôvodu bol na obžalovaného vydaný príkaz na zatknutie, nakoľko sa javilo, že v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku sa obžalovaný vyhýba trestnému stíhaniu. Po vykonanom hlavnom pojednávaní dňa 11.01.2024 a vydaní príkazu na zatknutie, obžalovaný prostredníctvom e-mailovej komunikácie kontaktoval tunajší súd s tým, že cestoval na pojednávanie rýchlikom do Humenného, v ktorom zaspal.

Následne dňa 14.01.2024 bol obžalovaný zatknutý a dňa 15.01.2024 bol vykonaný jeho výsluch, na ktorom uviedol, že bol zatknutý dňa 14.01.2024 o 15.30 hod., v mestečku Krásno nad Kysucou s tým, že mu bolo povedané, že OS Trebišov na neho vydal príkaz na zatknutie. Je pravdou, že výživné neplatil a ani ho spätne nedoplatil a je si vedomý toho, že dostane nepodmienečný trest, ktorý bude musieť vykonať. Samosudca vzal obvineného do väzby, keďže jednoznačne dospel k záveru, že obžalovaný sa dlhodobo vyhýba trestnému stíhaniu.

Samosudca preto nariadil vo veci termín hlavného pojednávania na deň 15.02.2024. Na uvedenom hlavnom pojednávaní, bol obžalovaný poučený o jeho práve v zmysle § 257 Trestného poriadku, teda učiť jedno z vyhlásení, či sa cíti byť vinný, nevinný alebo nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný po poučení zo strany samosudcu prehlásil, že sa cíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe a nakoľko kladne odpovedal na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku, prokurátorka navrhla prijať vyhlásenie obžalovaného. Samosudca prijal toto vyhlásenie obžalovaného a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a budú vykonané dôkazy pokiaľ ide o výrok o treste, prípadne o ochrannom opatrení.

Následne samosudca oboznámil podstatný obsah spisového materiálu, pokiaľ ide o výrok o treste, prípadne o ochrannom opatrení. Boli oboznámené rozsudky tunajšieho súdu, konkrétne ide o rozsudok sp. zn. 16P/191/2014 zo dňa 03.11.2014 a rozsudok sp. zn. 8P/84/2016 zo dňa 03.05.2017, ktorými bol obžalovaný zaviazaný k vyživovacej povinnosti.

Taktiež bol oboznámený spis tunajšieho súdu sp. zn. 5T/43/2017, teda obžaloba a rozsudok zo dňa 08.11.2018, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/56/2019 zo dňa 15.10.2019, ktorým odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného voči predmetnému rozsudku.

Ďalej samosudca oboznámil rodné listy detí, potvrdenia o návšteve školy. Z týchto listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že obžalovaný je otcom detí G. B. a A. B., voči ktorým si dlhodobo neplní svoju vyživovaciu povinnosť. Zároveň je zrejmé, že syn A. si plní povinnú školskú dochádzku a dcéra G. je študentkou na vysokej škole dennou formou štúdia.

Z výpisu evidencie priestupkov bolo zistené, že obžalovaný má viacero záznamov v evidencii priestupkov, pričom sa jedná prevažne o priestupky na úseku cestnej premávky. Z odpisu z registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol 12-krát súdne trestaný za rôznych trestných činností, pričom naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/117/2022 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 16.8.2023 a uložený trest doposiaľ nenastúpil.

Zo spomínaného spisu tunajšieho súdu pod sp. zn. 5T/43/2017, bolo konštatované, že obžalovaný bol už v minulosti trestaný za totožnú trestnú činnosť a to rozsudkom zo dňa 08.11.2018, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm.

c/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Nakoľko obžalovaný voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie, rozhodoval vo veci odvolací súd, ktorý uznesením sp. zn. 6To/56/2019 zo dňa 15.10.2019 zamietol odvolanie obžalovaného voči predmetnému rozsudku a uvedený rozsudok tak nadobudol dňom 15.10.2019 právoplatnosť. Z hlásenia ZVJS v uvedenom spise vyplýva, že obžalovaný bol dňa 17.03.2020 dodaný do výkonu trestu v tejto veci, pričom dňa 30.10.2020 bol podmienečne prepustený na slobodu uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 2Pp/62/2020.

Súhrne teda možno konštatovať, že vina obžalovaného nebola predmetom dokazovania v rámci hlavného pojednávania po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, nakoľko obžalovaný učinil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté. Preto súd oboznámil listinné dôkazy najmä vo vzťahu k ukladaniu trestu a následne uznal obžalovaného za vinného v zmysle podanej obžaloby a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ukladanie súhrnného trestu je obligatórne vzhľadom na trestný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/117/2022.

K tomuto záveru dospel súd po vykonanom dokazovaní, pričom je logické, že na rozdiel od podanej obžaloby došlo k úprave sumy dlžného výživného, keďže vyživovacia povinnosť obžalovaného voči obom deťom stále trvá, a teda na rozdiel od podanej obžaloby (15.07.2021), kde bolo dlžné výživné vo výške 5.450,- Eur, výška zameškaného výživného v čase vyhlásenia rozsudku je 12.150,- Eur. Konajúci súd sa stotožnil taktiež s právnou kvalifikáciou tak, ako bola uvedená v obžalobe, teda že ide zo strany obžalovaného o úmyselné neplnenie si vyživovacej povinnosti, čo je evidentné zo správania obžalovaného, nekontaktovania vyživovaných detí a absolútny nezáujem o to, ako jeho deti žijú, vyrastajú a podobne.

Pokiaľ ide o tvrdenia obžalovaného a jeho obranu v rámci jeho písomných podaní adresovaných súdu, že má novú rodinu a ďalšie vyživovacie povinnosti, takáto obrana v žiadnom prípade nemôže obstať. Každý je povinný plniť si vyživovaciu povinnosť voči všetkým svojim deťom, minimálne vo výške 30% životného minima. Na jednej strane súdy v rámci určovania výšky výživného berú do úvahy osobné, rodinné a majetkové pomery povinného, avšak na strane druhej v žiadnom prípade nemožno opomenúť odôvodnené potreby oprávnených osôb, teda vyživovaných detí. Argument obžalovaného, že nie je v jeho silách plniť si vyživovaciu povinnosť voči dcére G. a synovi A., nakoľko má novú rodinu a ďalšie vyživovacie povinnosti vyznieva absurdne pri predstave, že matka spomínaných detí musela a musí po celú dobu neplnenia si zákonnej vyživovacej povinnosti obžalovaného plnohodnotne starať sa o vyživované deti a nahrádzať tak povinnú vyživovaciu povinnosť obžalovaného. Ako protiargument obžalovanému súd dáva do pozornosti, že v prípade posudzovania tejto veci z pohľadu obžalovaného vyvstáva otázka, z čoho mala matka vyživovaných detí zabezpečovať nevyhnutné potreby pre obe deti, ktoré sama vychováva, stará sa o nich a to bez akejkoľvek pomoci obžalovaného.

Pokiaľ ide o trest pre obžalovaného, pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie jeho výkonu, súd postupoval v zmysle § 34 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom na strane poľahčujúcich okolností bola zistená okolnosť podľa § 36 písm. l/, teda že ku skutku a trestnému činu sa priznal a oľutoval ho. Na strane priťažujúcich okolností bola zistená okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov, keďže súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody vzhľadom na právoplatne uložený trest Okresného súdu Čadca a priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, teda, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, dokonca za totožnú trestnú činnosť, kde bol rozsudkom zo dňa 08.11.2018, uznaný za vinného pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/56/2019 zo dňa 15.10.2019, ktorým zamietol odvolanie obžalovaného. Uvedený trest obžalovaný vykonával a dňa 30.10.2020 bol podmienečne prepustený na slobodu uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 2Pp/62/2020.

Z uvedeného vyplýva, že súd upravoval trestnú sadzbu, a to tak, že v dôsledku prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností, sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu

v súlade s § 38 ods. 4 Trestného zákona a teda upravená trestná sadzba v danom prípade je 28 mesiacov až 5 rokov. S poukazom na celý spisový materiál, prístup obžalovaného k neplneniu si vyživovacej povinnosti, vykonané dokazovanie v rámci celého súdneho konania, ako aj zavádzanie zo strany obžalovaného o fiktívnej práceneschopnosti a pravidelné nedostatočne zdôvodnené žiadosti o odročovanie pojednávania a jednoznačné obštrukcie zo strany obžalovaného a zároveň s prihliadnutím na ťažkú rodinnú situáciu svedkyne I. B., ktorá sa sama stará a vychováva dve deti, ktorých otcom je obžalovaný, dospel súd k záveru, že v danom prípade je potrebné a nevyhnutné uložiť obžalovanému súhrnný trest v hornej polovici zákonom stanovenej resp. upravenej trestnej sadzby.

Nemožno opomenúť taktiež fakt, že obžalovaný bol naposledy za totožnú trestnú činnosť právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, z ktorého bol podmienečne prepustený, čo zjavne nemalo na obžalovaného výchovný efekt, keďže po podmienečnom prepustení z výkonu trestu si naďalej neplní svoju vyživovaciu povinnosť. S poukazom na tieto skutočnosti súd uložil obžalovanému na hlavnom pojednávaní dňa 15.02.2024 súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov nepodmienečne a nakoľko bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obligatórne bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Čadca zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 2T/117/2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.08.2023, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti predmetného rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Trebišov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.